

OZVENA Z BOBROVCA

Číslo 1

JANUÁR, FEBRUÁR 2005

Ročník: VIII

Z obsahu:

- Z obecného zastupiteľstva • Čo nového v Urbáre • Zo spomienok na vojnový rok 1945 v Bobrovci
- Kalendár Bobrovec 2005 • Viete, že... • Masaker v Smrečanoch • Hodnotili svoju činnosť
- Nezáväzná predpoveď počasia na rok 2005 • Fašiangy • O mesiacoch • Zapísané • V Katolíckych novinách
- Prečítali sme za Vás... • Bobrovec vyhral aj na stoloch ŠKST D • V obci máme „Fitnes“ • Zimné jazdecké hry

Z OBECNÉHO ZASTUPITEĽSTVA

Obecné zastupiteľstvo schválilo aj Všeobecné záväzné nariadenie č. 3/2004 o podmienkach určovania a vyberania daní z nehnuteľností na území obce Bobrovec

- daň z pozemkov
- daň zo stavieb
- daň z bytov

Daňovník je povinný priznať daň na predpísaných tlačivách, ktorú sú k dispozícii na obecnom úrade do 28. februára 2005. Platenie dane je možné v dvoch splátkach. Prvá splátka je splatná do 31. marca 2005, druhá splátka dane je splatná do 30. júna 2005.

Miestne dane a poplatky

Obecné zastupiteľstvo obce Bobrovec na zasadnutí dňa 13. decembra 2004 schválilo Všeobecné záväzné nariadenie č. 4/2004 o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady.

Zavádza sa:

- daňa za užívanie verejného priestranstva
- daň za ubytovanie
- daň za psa
- daň za verejné hracie prístroje
- daň za predajné automaty

Ukladá sa miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady.

Všetky uvedené druhy daní a poplatkov sú zdrojom príjmovej časti obce a ich výška a splatnosť jednotlivých daní sú k nahliadnutiu na obecnom úrade.

Úradné hodiny pre priznávanie a platenie daní sú v týždni vždy v pondelok, streda a piatok.

Čo nového v Urbáre...

Novembrová víchrica v minulom roku narobila škody aj na území nášho Urbárskeho spoločenstva v Bobrovci. Členovia výboru prešli časť územia, na ktorom podľa odhadu našli 150 kubických metrov kalamitného dreva. Sneh a zlé počasie však nedovolilo prejsť celé územie. Až jar ukáže naozajstné škody. Nepotešili ich povyvracané dreviny v koryte Jaloveckého potoka a to z našej strany aj z opačnej, ktorá už patrí Urbárskemu spoločenstvu Jalovec. Nepotešilo ich to preto, že jarné vody a letné privalové dažde v zata-rasenom koryte Jalovčianky narobia veľké škody.

Nevýčisliteľné škody však môže spôsobiť kôrovec na kalamitnom dreve v zadnej hore, nakoľko ho niekto kadial' zmanipulovať. Tento a ďalšie problémy by sa mali riešiť na valnom zhromaždení

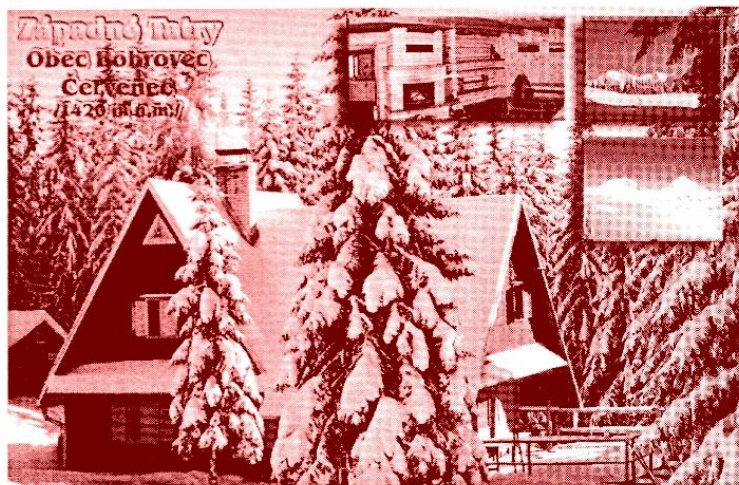
Urbárskeho spoločenstva (US) Bobrovec, ktoré sa bude konať 12. marca 2005 t.j. v sobotu o 14.00 hodine v kultúrnom dome.

Členom Urbárskeho spoločenstva dávame do pozornosti nasledovné veci: Valného zhromaždenia sa môžu zúčastniť len členovia. V prípade neúčasti vás môžu zastupovať iba splnomocnení členovia US, alebo niektorý člen výboru US.

Na tohoročnom valnom zhromaždení sa budú voliť funkcionári do orgánov US – výboru a dozornej rady.

Členovia výboru US by privítali podnetné návrhy na zlepšenie práce. V dostatočnom predstihu dostanú pozvaní členovia US pozvánku a správu o činnosti a rozpočte Urbárskeho spoločenstva Bobrovec.

Výbor USB

Chata Pod Náružím - Cerveneč

Zo spomienok na vojnový rok 1945 v Bobrovci

Ťažký to bol rok pre celú našu dedinu. Východný front sa nezdružateľne blížil. Nevedeli sme si ani len predstaviť, čo nás čaká, čo všetko budeme musieť prežiť a najmä pretrpieť. Nemecká armáda sa po vstupe na naše územie pri Dukle tvrdo bránila a snažila sa využiť každý vhodný terén na spomalenie našej a sovietskej armády. Našla ho v Liptove.

Uvedomili sme si, že všetkých, ale najmä mužov nečaká nič dobré. Preto hneď na začiatku januára sa niekoľko mladších, ale aj starších mužov rozhodlo, že vyčkajú prechod blížiaceho sa frontu v našich horách. Mýlna sme sa domnievali, že front prejde dosť rýchle aj cez Liptov, tak ako prešiel cez východné oblasti našej republiky. Mal som vtedy 16 a pol roka. Začiatkom januára sme sa preto vybrali šiesti chlapi približne rovnakého veku do našej hory, aby sme si tam postavili skrýšu, v ktorej by sme prečkali príchod frontu. Vlado a Milan Blahunkovci, Vlado Pikala, Rudo Rusina, brat Ivan a ja sme našli vhodné miesto v Sokole. Tam pod visutou skalou sme si postavili skrýšu zo spilených mladých smrekov a z konárov s hustou čerčinou. Uprostred bolo ohnisko. Pri ňom sme prebdeli noc s tým, že na druhý deň sa vrátíme so zásobami stravy aspoň na jeden až dva týždne. Žiaľ, ale možno aj šťastie pre nás, bolo to už neskoro. Na druhý deň po návrate domov Bobrovce obsadili nemeckí vojaci, a tak sme boli prinútení zostať doma. O iných skupinách, ktoré boli v našej hore sme ani nevedeli (Komorášovci, 11 mužov v chate v Medvedzom a pod.). Stretli sme len dvoch partizánov, ktorí od nás chceli vedieť, kde sú Nemci.

Ďalej na to prišla do Bobrovca dosť početná skupina nemeckých vojakov, aby pripravila po domoch ubytovanie pre svojich a maďarských frontových vojakov. To sme už predpokladali, že práve v Liptove chcú fašisti využiť výhodný zvlhnutý terén na spomalenie postupu oslobodzovacích vojsk. Aj sa im to vyše 10 týždňov podarilo, k čomu prinútenie prispel aj značný počet mužov našej obce.

Už v polovici januára prostredníctvom obecného bubeníka vyhlásil nemecký veliteľ všeobecnú „mobilizáciu“ všetkých mužov od 16 do 50 rokov na zákopové práce. Sústredili nás na školský dvor. Každý mal lopatu alebo čakan a zoradení do veľkého útvaru odpochoďovali sme cez Trstené smerom k Smrečanom. Tam medzi týmito dvoma dedinkami nám každému určili miesto, kde sme museli kopať zákopy, ktoré sa tiahli od úpätia Ráztočky až po Váh. Bola treskúca zima vyše -20°C. Od zamrzutej zeme do hĺbky vyše pol metra aj čakan odsakoval, preto

sa zem musela hýbiť pomocou dynamitu. Takto sme na nútené zákopové práce chodili niekoľko dní, v jednom z nich až k háju Nicov nad Mikulášom. Postupne sa ale muži začali strácať, preto raz po príchode z frontovej línie, ale aj po kontrole po domoch, zavreli veľkú skupinu mužov do pivnice u Keťov, aby si zabezpečili kopanie aj na nasledujúci deň. Kopanie zákopov sa skončilo koncom januára.

Tým sa však nič neskončilo. Už 2. februára znova prostredníctvom obecného bubeníka vydal nemecký veliteľ príkaz, aby sa na školskom dvore zhromaždili všetci muži z Bobrovca od 16 do 40 rokov. Nevieť presne koľko nás tam bolo, ale školský dvor bol plný ľudí z celého Bobrovca, lebo odchádzajúcich mužov prišli s plačom odprevadiť manželky, rodičia, deti, súrodenci, priateľky, ba aj starí rodičia. Príkaz bol vydaný pod trestom smrti za jeho nesplnenie. Celá skupina pod príslym dohľadom nemeckého veliteľa a jeho vojakov odpochoďovala vo vojenskom zoskupení do L. Mikuláša. Čo šikovnejší a najmä odvážnejší sa postupne zo skupiny nebadane stratili ešte zo školského dvora. Ďalší sa vytratil z kasárňami v Mikuláši, kde bol celý transport ubytovaný na jednu noc. Takto sa postupne vytrácali ďalší počas pochoďu smerom do Žiliny (napr. brat a Vilko Brziak sa schovali počas prestávky v Lubochni pod most a po odchode skupiny sa nebadane vrátili domov). No bolo dosť aj tých, čo prišli až do Nemecka a niektorí až do Talianska. Ti sa vrátili domov až po prechode frontu alebo až po skončení vojny, ako napr. Jozef Rusina – krajčír alebo Mi-

loš Varečka. Niektorí sa, žiaľ, aj nevrátili. Tak napr. Blažej Blahunka a Jozef Bleha sa pridali k partizánskej skupine vo svätôjanskej doline, a tam vyhasol mladý život Jožka Blehu. Blažej sa vrátil domov s našou armádou.

Po odchode tejto skupiny mužov bol už front veľmi blízko a život obyvateľov sa stával stále ťažším. Vyše dvoch mesiacov sme žili pod priamou paľbou delostrelectva, minometov, striel z guľometov, pušiek a samopalov. Postupne začali vyhasínať životy mladých aj starších ľudí, zväčšovali sa počty ranených, horeli domy aj stodoly, a to najmä od začiatku marca až po 4. apríl, deň oslobodenia, ba aj po tomto dni.

Nemci nás však nenechali na pokoji ani počas frontovej činnosti. Už 1. marca sme museli ísť pešo s asi 80 zrekvirovanými kravami až do L. Teplej (s každou jeden muž), a to aj počas streľby. Doplatil na to čiastočne Janko Blahunka – Oponda, ktorého pri návrate zranila v Ondrašovej črepina a musel ho odviezť do nemocnice. Hneď po návrate z Teplej sme po veľkej delostreleckej príprave zažili včas ráno prvý veľký útok našej armády, ktorej vojaci sa dostali až doprostred dediny. Bolo to 3. marca. Práve v tento deň zomrelo aj najviac obyvateľov obce, ako napr. František Švačhula, Peter Kubala, Rudo Tkáč st., Jaro Osadský, Tereza Pallayová a tiež Rudo Tkáč ml. a Karol Machaj, ktorých fašistickí vojaci zabili drastickým spôsobom na Huraji a zakopali do hnoja preto, že chceli odviezť ranených vojakov našej armády do nemocnice. No navždy sa mi vryl do pamäti obraz, keď sme na tlmené stenanie našli

Ján Elekeš, Jozef Gregor-Braček, Jozef Mašura-Šulman horár, Vladimír Lisý, Jozef Fáber, Jaroslav Hlaučo, Róbert Komoráš, Rudolf Rak
(Foto Emanuel Komoráš 1945)

v humne ležať v krvi 102 ročnú F.Salajovú, ktorá ešte v ten deň tkala koberec na krosnách a pri tom jej črepina z delostreleckého granátu zasiahla stehennú kosť a potom po vykrvácaní vo veľkých bolestiach zomrela. My sme jej už nijako nemohli pomôcť. Vtedy som si ešte uvedomil, že žiadna vojna nazabíja len vojakov, ale prináša obeť aj z radov civilného obyvateľstva.

Ťažké boli pre nás aj ďalšie dni. Videl som zabitých manželov Zemanovcov, ktorých usmrtil delostrelecký granát v spánku v posteli v ich izbe. No čiernym dňom bol pre mňa a môjho otca Veľký piatok 30. marca, čiže len niekoľko dní pred oslobodením Bobrovca. Oboch nás zo vzdialenosti asi štyroch metrov zasiahli do nôh tri guľky zo samopalu fašistického vojaka, ktorému sme len niekoľko minút predtým poskytli poprosené zápalky a pitnú vodu. Tak sa nám odvrátil. Keď sa nám stretli pohľady, v jeho očiach som videl veľkú nenávisť a tiež smrť. Otca aj mňa potom museli ošetrovať najprv v poľnej ošetrovni, ktorá bola v pekární u Slaninkov a o dva dni na to na Veľkonočnú nedeľu aj v provizórnej poľnej nemocnici u Komorášov. Isté do nemocnice v Palúdzke sme sa neodvážili, hoci najmä u otca to bolo veľmi potrebné. Snáď aj to malo za následok jeho trvalú invaliditu.

V závere marca a na začiatku apríla sa boje ešte viac vysupňovali, čo sa prejavilo aj vo zvýšenom počte mŕtvych a ranených občanov. Po zranení črepinami zomreli Jozef Dunaj, Milan Žila, manželia Kuncovci, ďalší J. Kuna aj Jaro Vrabec – Baďida. Práve v týchto dňoch Nemci zvýšili bojovú aktivitu. Aby získali späť stratené strategické pozície, neváhali zo zúfalstva a už aj bezdôvodne poslať proti delostreleckým a protitankovým batériám našej armády so stanovišťami pri jaloveckom moste päť tankov, ktoré doprevádzali len puškami a ručnými granátmi ozbrojení mladí, snáď ani nie 18 roční nemeckí vojaci – chlapci. Všetky tanky po zasiahnutí protitankovými strelami zostali zničené povýše Bobrovca so značným počtom zabitých vojakov. To bol snáď posledný zúfalý odpor fašistickej armády v našom regióne. K tejto akcii mám malú osobnú poznámku. Veliteľom tejto protitankovej batérie bol vtedy ešte poručík, neskôr plukovník Peter Hujvan, ktorý sa s touto batériou dostal až do Prahy. S týmto mojím priateľom sa doteraz často stretávam a vždy mu pripomínam, samozrejme s úsmevom, že práve on a jeho vojaci značne poškodili môj rodný dom, na ktorý dopadlo počas vojny päť delostreleckých granátov a mín.

Konečne v stredu 4. apríla nastal ten dlhoočakávaný deň úplného oslobodenia Bobrovca. Kto mohol, vyšiel už bez strachu na hlavnú ulicu pozdraviť našu armádu. S obdivom sme sledovali sformované útvary pešiakov v čele so svojimi veliteľmi, delostrelecké, protitankové a minometné batérie, terénne vozidlá a ďalšie útvary. Veľkú radosť mali príbuzní z príchodu ich dlhšie nezvestných a už oplakaných synov. Tešil sa celý Bobrovec, no zároveň aj smútil nad tými, ktorým život už nikto nemohol vrátiť.

Ziaľ, ani po tomto dni neprestali vyhasínať mladé životy a neprestali ani rozličné zranenia spôsobené vojenským materiálom. Doplatili na to Blažej Lisý, 15 ročný Janko Frián, dieťa Milan Rusina, Jozef Brziak, Marta Klimová a taktiež Emil Králik, ktorý zomrel v Háji pri likvidovaní nazhromaždených nevybuchnutých delostreleckých granátov a mín z nášho chotára. Vojnový moloch si tečie aj po skončení bojov vyžiadal svoje obeť. A nikdy tiež nezabudnem na to, ako sme s veľkou pietou a s veľkým plačom príbuzných, ktorí si v mŕtvych vojakoch poznali svojich manželov alebo synov (asi 150) pochovali po oboch stranách „Jozefka“ uprostred dediny.

V tomto mojom krátkom príspevku, ktorý vznikol z doteraz nezabudnuteľných spomienok na vojnové dni spred 60 rokov v našej oblasti, nech je aspoň malým mementom, aby sa už nikdy niečo podobné neopakovalo, a to nielen v našej prekrásnej krajine, ale nikde na svete, aj keď viem, že je to zatiaľ len naše zbožné želanie.

Bratislava 2. 1. 2005

Doc. PhDr. Bartolomej Rusina, CSc.

Kalendár BOBROVEC 2005

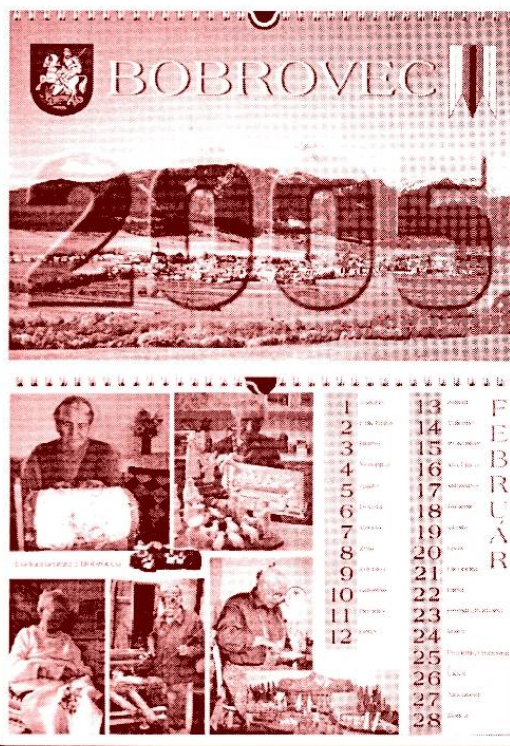
Vianočné a novoročné sviatky bývajú plné pohody, darčiekov a prianí všetkého najlepšieho. Tak sa končil aj rok 2004 v Bobrovci.

Na podnet pána Pavla Šinku z tlačiarne TYPOPRESS s.r.o. a zásluhou 56 sponzorov do každého domu bol prinesený kalendár „BOBROVEC 2005“.

Na strane každého mesiaca je séria obrázkov zo života obce a pod nimi na tvrdom podklade vytlačené slová bobroveckých piesní.

Naozaj krásny darček. Ďakujeme!

A. O.

Viete, že...

...pred 130 rokmi bola v našej obci založená mestská sporiteľňa.

...pred 120 rokmi sa v Partizánskej Lupči (8. 1. 1885) narodil Andrej Scheffer, kapitulárny vikár, pôsobiaci aj v Bobrovci (1940 – 1950) a tu je aj pochovaný.

...pred 110 rokmi bolo v Bobrovci založené Potravné družstvo

Masaker v Smrečanoch

Smrečany si 28. októbra pripomenuli 60. výročie vypálenia obce Nemcami.

Myslím, že je žiaduce, najmä pre informáciu mladej generácie, pripomenúť si túto udalosť. Túto smutnú spomienku na beštiálny čin nemeckej armády prinášam na základe výpovedí očitých svedkov: JUDr. Štefana Terena, zástupcu okresného náčelníka v Liptovskom Sv. Mikuláši a dnes už zosnulých MUDr. Rudolfa Rajniaka, okresného lekára a Boženy Mandákovovej.

Partizáni zo Žiaru zastrelili nemeckého dôstojníka a zato chceli Nemci vypáliť celú obec a obyvateľov postrieľať.

Dňa 28. októbra 1945, ráno o 6. hodine spustili Nemci delostreleckú a guľometnú paľbu na obec Smrečany a tým zapálili celú obec. Ozbrojení vojaci vyhánali z domov ľudí.

Mužov zoradili do trojstupu a pred nich postavili guľomet. Vtom prišli, práve včas, z Mikuláša autom označeným ČK. Kyszely, Rajniak, Teren a tri sestry ČK. Všetci presviedčali Nemcov o nevinnosti občanov Smrečan. Nato nastali výbuchy v Repčekom mlyne. Celková bilancia tragédie bola štyria mŕtvi a osem ranených.

Na záver chcem pripomenúť, že vtedy mali partizáni zákaz strieľať Nemcov v obciach, práve pre ich odvetné vyvražďovanie občanov. Nebyť obetavých a odvážnych vyjednávačov mohli byť Smrečany úplne vyvraždené. Nemci potom do základov vypálili Žiarsku chatu – 12. decembra 1944.

Peter Trizna - **petrik**

Hodnotili svoju činnosť

Rok sa stretol s rokom a to je čas bilancovať. Povedať si čo sme spravili dobre, čo by bolo ešte treba urobiť, alebo vylepšiť. V tomto duchu sa nieslo výročné stretnutie členov Základnej organizácie Jednoty dôchodcov na Slovensku v našej obci Bobrovec.

Pretože organizácia sa rozrástla a počet členov sa blíži k 90, zišli sme sa 29. decembra v sále kultúrneho domu.

Rok 2004 bol bohatý na brigády, ale aj na tri spoločenské stretnutia, zájazd do Bojníc, prednášku na záhradkársku

tému, burzu rôznych vecí, účasť na dvoch výstavách – ručnými prácami členov...

Bola skonštatovaná veľmi dobrá spolupráca s obecným úradom a na základe týchto skutočností sa schválil plán činnosti na rok 2005.

Z neho vyplýva, že našim členom, dôchodcom záleží na svojej obci. Chcú ju mať čistú, peknú, nielen pre v nej žijúcich obyvateľov, ale aj pre náhodných návštevníkov a turistov.

A. Olšovská

Nezáväzná predpoveď počasia na rok 2005

Tak ako každý rok, už tradične uverejňujeme nezáväznú predpoveď na rok 2005.

Zima sa bude prvými mesiacmi roka ťahať ako vlnovka. Chvilu bude mráz a sneh, chvíľu zasa odmráz a pomerne teplo. Mokrý začiatok roka nepraje vínu. Januárové hmlý predpovedajú mokrú jar. Zima sa nám trochu pretiahne, ale zato jar príde takpovediac zo dňa na deň. V lete sa budú krásne teplé dni striedať s daždivými. Jeseň by mala byť pekná, úroda priemerná, miestami malá. Zima nastúpi so snehom a mrazom, ale okolo Vianoc sa mierne oteplí.

Fašiangy

*Krátke ste fašiangy,
krátke na môj veru.
Nestačil mi krajčír
vziať na šaty mieru.*

*Posledné fašiangy
voňajú šíškami,
dobrou kapustnicou
s klobásou, hubami.*

*Popolcová streda
plesanie zastaví.
Až do Veľkej noci
je koniec zábavy.*

(A. Olšovská – *ponáška
na ľudovú tvorbu*)

Na Nový rok si okrem iného všetci prajú šťastie. V roku 2005 všetky zrnká múdrosti budú o šťastí:

Šťastie a nešťastie si nevyberajú dvere, ľudia im ich sami otvárajú.

(Čínske príslovie)

O MESIACOCH

Korene ľudových pranostiek, tak ako ich poznáme dnes, siahajú až do dávnej minulosti. V roku 2005 si v rubrike O mesiacoch prečítate z tých, v ktorých si ľudia hľadali kľúč k usporiadaniu svojich zážitkov a poznatkov o počasí, úrode, o chovaní zvierat a poľnohospodárskej práci v štyroch ročných obdobiach a 12 mesiacoch roka.

JANUÁR

Pranostiky:

- V januári sneh a biele, vo februári mnoho mrazov za to.
- V januári hmly privodia mokré jaro.
- Ak si na Vincenta (21. 1.) komár poletuje, statok aj slamenú strechu spotrebuje.
- Čo január zazelená, to máj spáli.
- Dážď keď nesie január, neteší sa hospodár.
- Na počiatku roka, keď sú mokré časy, od hnevu si vinár bude šklbať vlasy.

Rozličné:

- Keď v trámoch puká, príde tuhá zima.
- Keď kohút večer spieva, čas sa premení.
- Veľká inovať v zime na stromoch ukazuje na dobrú úrodu ovocia.
- Keď Poliak duje, zima nasleduje.
- Mačky ležú za pec, ide tuhá zima.

FEBRUÁR

Pranostiky:

- Keď je suchý február, je mokrá august.
- Zúrivé vetry na konci februára suchý rok predpovedajú.
- Krátke Fašiangy – dlhá zima.
- Keď sú tiché, teplé Hromnice, budú búrlivé snežné Kvetnice (Veľká noc).
- Ak Matej popustí, to Jozef podrží.
- Ak prší na Mateja, urodia sa zemiaky.
- Keď je február mierny, je jarný čas potom biedny.

Rozličné:

- Keď krt ide do zeme hlbšie, bude tuhá zima.
- Krákanie veľa vrán v zime, znamená veľké sneženie.
- Pipíšky prileteli, príde tuhá zima.
- Keď je mnoho snehu napadnuté, býva úrodný rok.
- Hviezdy sa trasú, bude zima.

Je dobre vedieť:

19. februára pre naše telo začína biologická jar - citlivejšie sú pečeň a žľazník.

20. marca nastáva jarná rovnodennosť.

ZAPÍSANÉ

Narodili sa:

Október	Lucia Navrátilová
November	Daniela Frianová Daniela Pikalová
December	Tomáš Kuna Veronika Spišiaková

Manželstvo uzavreli:

November	Miroslav Juráš a Denisa Labudová
Január	Lubomír Raši a Katarína Moravčíková

Opustili nás:

November	Hubert Fašiang, 69 r.
December	Anna Kapitánová, 89 r.
Január	Vladimír Trizna, 64 r.

ZAPÍSANÉ

**Iba jedno slovo Vám dnes chceme pošeptnúť
a pobožkať Vás na vráskavé čelo,
iba jedno prosté slovo: Ďakujeme,
aby Vaša ďalšia cesta šťastím prejasnela.**

Dňa 7. februára 2005 sa dožil
pán **Koloman Dubovský** krásneho
životného jubilea, **90. výročia** narodenia.

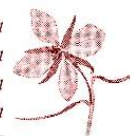

Prijmite kyticu úprimných slov,
prijmite naše blahoželanie ako prejav, ktorý pramení
z čistého srdca, plného úcty, lásky a obdivu k Vášmu
životu.

Žite šťastne a v dobrom zdraví ešte dlhé roky medzi nami.

**Všetko najlepšie do ďalších rokov života prajeme
jubilantom:**

Jánovi Galicovi	k 94. výročiu narodenia
Štefanovi Kunovi	k 80. výročiu narodenia
Libuši Frajkorovej	k 75. výročiu narodenia
Anne Grajkovej	k 70. výročiu narodenia
Milanovi Kojšovi	k 70. výročiu narodenia
Márii Homolkovej	k 70. výročiu narodenia

V Katolíckych novinách - Naša najmilšia vianočná kniha

Knižná novinka Spolku svätého Vojtecha (SSV) Naša najmilšia vianočná kniha bola slávnostne predstavená 4. decembra 2004 v Bobrovci, rodisku autorky Anny Olšovskej a ilustrátorky Moniky Dikantovej.

Na prezentácii sa zúčastnili mnohí Bobrovčania, miestni hostia, ako aj zástupcovia SSV.

Deň predtým autorka a zástupcovia SSV knihu predstavili asi tristo päťdesiatim žiakom na pôde Základnej školy v Lendaku. V oboch obciach sa miestnym obyvateľom na svätej omši prihovoril riaditeľ SSV Mons. Vendelín Pleva.

Slavomír Ondica

Prečítali sme za vás...

V Liptove:

Skialpinista Madaj tretí

Štrbské Pleso – Za účasti 93 pretekárov zo Slovenska, Českej republiky a Poľska sa na sklonku minulého roka uskutočnilo na svahu Interski 1. kolo Slovenského pohára v skialpinizme.

Skúsený pretekár z JAMESU Bobrovec **MILAN MADAJ** obsadil tretie miesto, keď o minútu zaostal za druhým Leitnerom z Podbrezovej a dve minúty za víťazom Svätóanským z Novej Lesnej.

-mk-

Bobrovec vyhral aj na stoloch ŠKST D

Vedúci Bobrovec nestratil tohtosezónnu neporaziteľnosť v IV. lige stolného tenisu ani v 14. kole, v ktorom sa predstavil na póde 7. tímu tabuľky.

ŠKST Ružomberok D - Bobrovec 7:11

Po prvej sérii dvojhier bol stav vyrovnaný 3:3. V druhej bodovali len hostia, ktorí pridali aj ďalší bod, ktorým upravil na 3:8. Na rozdiel troch bodov znížili Lenčová a Ditrých. Výhru lídrovi zabezpečili nasledujúce víťazné zápasy Rusinu a R. Kusého.

Body - domáci:

Ditrých 3, R. Cibulka a Lenčová po 2, Bystričan 0.

Body - hostia:

Rusina a Rob. Kusý po 3,5, Garajko 2,5, Ambrózy 1,5.

1. Bobrovec	14	13	1	0	174:78	41
2. Demánová	14	10	0	4	138:114	34
3. Lubefa	14	9	0	5	144:108	32
4. SCP Rbk B	14	9	0	5	143:109	32
5. Lisková	14	7	3	4	149:103	31
6. Černová B	14	8	0	6	143:109	30
7. ŠKST Rbk D	14	6	1	7	136:116	27
8. Jamník	14	4	4	6	130:122	26
9. L. Sliache	14	4	2	8	107:145	24
10. Hybe	14	3	3	8	112:140	23
11. ŠKST Rbk E	14	2	2	10	70:182	20
12. Luďrová	14	1	0	13	56:186	16

V obci máme „FITNES“

Športová tradícia je súčasťou histórie kultúrne – spoločenských aktivít našej obce. Celý rad športovcov, pretekárov a reprezentantov preslávilo dedinu pod Vápenicou.

Obec sa vždy snažila vyjsť v ústrety športovcom. Takže zárodok nových aktivít akoby našli pod stromom plodnosti.

S pochopením poslancov obecného zastupiteľstva a starostu Miroslava Kusého, vzniklo približne pred rokom naše „Fitnes“ centrum. Je to tiež jedna z nových športových aktivít. V modernej telovýchove dopĺňa, učí a približuje občanom – záujemcom športové zdokonaľovanie. Účelové zariadenie utužuje vzťah k športu a čo je najdôležitejšie, ponúka a usmerňuje záujem o rozvíjanie a ochranu vlastného zdravia.

Naše „Fitko“ sa úspešne rozbehlo a medzi prvých, ktorí sa tomuto športu upísali a dosiahli aj viditeľné výsledky, boli Michal Machaj, Michal Kapitán a Martin Trizna.

Škoda, že sa táto trojka rozpadla, lebo sú to všetko mladí ľudia a mohli dosiahnuť oveľa viac. Odskočili aj iní stabilní športovci ako Mirka Škvarková, Jaro Vrabec (t. č. v zahraničí), Braňo a Robo Lisý, Tomáš Kováč a pod.

Dnes môže byť veľkým vzorom a motiváciou pre mládež JARO BRZIAK,

na ktorom vidieť výsledky tréningu a správnej životosprávy. Z najmladšej generácie sa najlepšie drží Dano Trizna.

„Fitko“ však nie je len pre mladých. Úspešne si v ňom počína pani Erika Užíková.

Trénujú tu aj starší občania. Cvičenie si pochvaľuje pani Oľga Brziaková. Jedna z výhod tréningu je, že niet vekového obmedzenia. Každý, kto chce pre svoje zdravie niečo urobiť, má šancu.

Je pravda, že naše mladé „Fitko“ ešte nie je dokončené, ale už plní svoj účel. Len od návštevnosti záleží, či sa do zariadenia oplatí investovať a zveľaďovať ho. Bola by škoda nevyužiť takúto možnosť. Veď „FITNESOM“ vo vlastnej obci sa môže pochváliť len málokto.

V prevádzke je:

Každý pondelok, stredu a piatok, vždy od 17.00 do 21.00 hodiny.

Takže v novom roku 2005 prajem všetkým spoluobčanom veľa úspechov, zdravia

a viac športovania.

Dovidenia vo „FITNES“

Tomáš BENKO

KLUB PRIATELOV KONÍ poriada

VI. ročník ZIMNÝCH JAZDECKÝCH HIER

12. február 2005

PROGRAM:

Prezentácia: 8,30 - 9,30
 Prehliadka trati: 9,30 - 10,00
 Súťažné disciplíny: sedlový skiföring, klasický skiföring, parkúr jednozáprahov, parkúr dvojjazprahov

Záver:

zručnosť:
 - práca s drevom
 - jazda bez sedla
 - rýchlostný parkúr záprahov
 vynudnotenie súťaží
 vyžrebovanie tomboly

kde:
Futbalový štadión ŠK Bobrovec

Vstupné: dospelí - 30,- Sk, deti a dôchodcovia - 10,- Sk
 Sprievodný kultúrny program a občerstvenie zabezpečené.
 Kontakt: 0903 595 787, 0903 809 889, 0903 641 948

OZVENA Z BOBROVCA: vydáva Obec Bobrovec, redakcia Obecný úrad Bobrovec č. 90, ě. tel.: 044/5596501. REDAKČNÁ RADA: Anna Oľšovská, Miroslav Kusý, Katarína Osadská, Július Rusina. VYCHÁDZA: každé dva mesiace. POVOLENÉ: Okresným úradom Liptovský Mikuláš pod registrovaným číslom 1/97. TLAC: TYPOPRESS s. r. o., Ul. J. Žuffu 5, 031 01 Liptovský Mikuláš, tel.: 044/5514395, tel./fax: 044/5541490. TERMÍN UZÁVIERKY NASLEDUJÚCEHO ČÍSLA: 28. 2. 2005